

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2023/1616

av den 3 maj 2023

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 vad gäller tekniska standarder för tillsyn som närmare anger de omständigheter under vilka en person anses vara oberoende av resolutionsmyndigheten och den centrala motparten, metoden för att bedöma värdet av en central motparts tillgångar och åtaganden, åtskillnad mellan värderingarna, metoden för beräkning av bufferten för ytterligare förluster som ska ingå i de preliminära värderingarna och metoden för att utföra värderingen för tillämpningen av principen ”inte sämre villkor för borgenär”

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132⁽¹⁾, särskilt artikel 25.6 tredje stycket, artikel 26.4 tredje stycket och artikel 61.5 tredje stycket, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 25.1 och artikel 61.1 i förordning (EU) 2021/23 ska den person som utför den värdering som avses i artiklarna 24 och 61 i den förordningen (värderaren) vara oberoende av alla offentliga myndigheter och den centrala motpart som värderas. Därför bör enhetliga regler tillämpas för att fastställa under vilka omständigheter en person ska anses vara oberoende av både de relevanta offentliga myndigheterna, inbegripet resolutionsmyndigheten och den centrala motparten vid tillämpningen av artikel 25.1 i förordning (EU) 2021/23. Dessa regler bör innehålla krav som säkerställer att den personen inte har några väsentliga gemensamma eller motstridiga intressen med resolutionsmyndigheten eller den centrala motparten, krav på den personens kvalifikationer, erfarenhet, kompetens, kunskaper och resurser och deras förmåga att effektivt utföra värderingen utan att i onödan förlita sig på någon relevant offentlig myndighet eller den centrala motparten, och krav på strukturell åtskillnad mellan personen och både de relevanta offentliga myndigheterna och den centrala motparten.
- (2) För att hantera hot mot oberoendet, såsom självgranskning, egenintresse, intressebevakning, förtrolighet, tillit eller hotelser, är det nödvändigt att säkerställa att värderaren inte har något väsentligt intresse gemensamt eller i strid med någon relevant offentlig myndighet, såsom resolutionsmyndigheten, eller med den centrala motparten, inbegripet dess verkställande ledning, kontrollerande aktieägare eller enheter i gruppen. Dessutom bör en värderare inte betraktas som oberoende om värderaren har väsentliga intressen gemensamt eller i strid med någon betydande clearingmedlem, kund eller borgenär som skulle påverkas väsentligt av en resolutionsåtgärd eller som i betydande grad har bidragit till den situation som ledde till den centrala motpartens resolution. Personliga relationer kan också utgöra ett väsentligt intresse. Resolutionsmyndigheten bör därför bedöma om det finns några väsentliga gemensamma eller motstridiga intressen.
- (3) För att resolutionsmyndigheten ska kunna bedöma om väsentliga gemensamma eller motstridiga intressen föreligger bör värderaren underrätta resolutionsmyndigheten om alla faktiska eller potentiella intressen som värderaren anser skulle kunna utgöra ett väsentligt intresse vid den myndighetens bedömning och bör tillhandahålla all information som resolutionsmyndigheten rimligen kan begära. Efter deras utnämning ska den oberoende värderaren upprätthålla riktlinjer och förfaranden i enlighet med tillämpliga etiska regler och yrkesmässiga normer för att

(¹) EUT L 22, 22.1.2021, s. 1.

identifiera alla faktiska eller potentiella intressekonflikter som värderaren anser kan utgöra ett betydande gemensamt intresse eller en intressekonflikt. Resolutionsmyndigheten bör omedelbart underrättas om alla faktiska eller potentiella intressen som identifierats och bör överväga huruvida dessa utgör ett väsentligt intresse, i vilket fall värderarens utnämning bör avslutas och en ny värderare utses.

- (4) Arrangemang för strukturell åtskillnad utgör skyddsåtgärder som minskar risken för intressekonflikter. Vid bedömningen av en potentiell värderare bör hänsyn tas till om sådana föreligger. När det gäller juridiska personer bör således en värderares oberoende bedömas i förhållande till företaget eller partnerskapet som helhet, men med beaktande av eventuella strukturella åtskillnader och andra arrangemang som eventuellt har införts för att skilja mellan de anställda som kan komma att delta i värderingen och övriga anställda. Om dessa hot i förhållande till de tillämpade skyddsåtgärderna är av sådan art att oberoendet för det företag eller partnerskap som ansöker om att bli värderare äventyras, bör det företaget eller partnerskapet inte behållas som värderare.
- (5) För att undvika hot mot oberoendet till följd av självgranskning bör en lagstadgad revisor som har slutfört en revision av den centrala motparten under det år som föregår bedömningen av om denne är valbar som värderare inte under några omständigheter betraktas som oberoende. När det gäller andra revisions- eller värderingstjänster som tillhandahållits den berörda centrala motparten under åren omedelbart före den dag då oberoendet ska bedömas, bör dessa tjänster också antas utgöra ett väsentligt gemensamt eller motstridigt intresse.
- (6) Värderarens oberoende kan stärkas genom villkor som säkerställer att värderarens sakkunskaper och resurser är tillräckliga och lämpliga. Det är därför nödvändigt att säkerställa att värderaren har nödvändiga kvalifikationer, erfarenheter, kompetens och kunskaper i alla relevanta ämnen, inbegripet värderingarna av de finansiella instrument som clearas av den centrala motparten, de tillämpliga kraven för centrala motparter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁽²⁾, centrala motparters befintliga återhämtningsplaner och regelverk samt tillämpliga resolutionsverktyg enligt förordning (EU) 2021/23.
- (7) För att värderaren ska kunna utföra värderingen på ett effektivt sätt bör det också säkerställas att värderaren förfogar över, eller har tillgång till, tillräckliga personalresurser och tekniska resurser för att utföra värderingen.
- (8) För att säkerställa deras oberoende och undvika otillbörlig inblandning i deras uppgifter bör värderaren kunna utföra värderingen på ett effektivt sätt utan att i onödan förlita sig på någon relevant offentlig myndighet, inbegripet resolutionsmyndigheten, eller på den centrala motparten. Tillhandahållandet av instruktioner eller riktlinjer som är nödvändiga för att stödja utförandet av värderingen, till exempel i fråga om de metoder som föreskrivs enligt unionslagstiftningen i fråga om värdering för ändamål som rör resolution, bör inte betraktas som otillbörligt beroende när sådana instruktioner eller riktlinjer anses nödvändiga för att stödja utförandet av värderingen. Dessutom bör tillhandahållande av stöd, såsom den berörda centrala motpartens tillhandahållande av system, finansiella rapporter för helår, tillsynsrapporter, marknadsdata, andra register eller annat stöd till värderaren, inte förhindras om det vid resolutionsmyndighetens bedömning anses nödvändigt för att stödja utförandet av värderingen. I enlighet med eventuella förfaranden som kan ha införts, bör tillhandahållande av instruktioner, riktlinjer och andra former av stöd avtalas på individuell eller samlad grund.
- (9) Oberoendet riskerar att äventyras om en värdering utförs av en person som är anställd av eller knuten till en relevant offentlig myndighet, inbegripet resolutionsmyndigheten, och till den centrala motparten, även i fall där fullständig strukturell åtskillnad har införts inom en juridisk person. Det är därför nödvändigt att säkerställa att värderaren inte är en anställd eller entreprenör vid någon relevant offentlig myndighet, inbegripet resolutionsmyndigheten, eller vid den centrala motparten, och inte tillhör samma företagsgrupp som den centrala motparten.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (10) För att säkerställa att det finns ett tillräckligt antal personer som lätt kan vara tillgängliga för att fungera som värderare när en resolutionsprocess inleds bör resolutionsmyndigheten föra en preliminär förteckning över potentiella värderare och regelbundet se över denna förteckning.
- (11) I artikel 24 i förordning (EU) 2021/23 görs åtskillnad mellan två värderingar under en process för resolution av centrala motparter: En första värdering som bedömer om villkoren för resolution är uppfyllda och en andra värdering som utgör grunden för resolutionsmyndighetens beslut att tillämpa ett eller flera resolutionsverktyg. Vid den inledande värderingen är det lämpligt att säkerställa att en rättvis, väl avvägd och realistisk värdering av den centrala motpartens tillgångar och åtaganden görs vid fastställandet av om villkoren för resolution är uppfyllda. Vid den andra värderingen, vars syfte är att ligga till grund för resolutionsåtgärder, är det viktigt att säkerställa att värderingen av den centrala motpartens tillgångar och åtaganden baseras på rättvisa, väl avvägda och realistiska antaganden.
- (12) För att korrekt återspegla den centrala motpartens omständigheter och rådande marknadsförhållanden bör de värderingar som anges i förordning (EU) 2021/23 utföras så nära dagen för resolutionsbeslutet som möjligt.
- (13) För att utföra de värderingar som anges i förordning (EU) 2021/23 på ett ändamålsenligt och effektivt sätt bör värderaren ha tillgång till alla källor till relevant information och sakkunskap, såsom den centrala motpartens interna register, system och modeller. Värderaren bör också förlita sig på information som tillhandahålls direkt av den centrala motpartens personal, ledning och revisorer samt, i förekommande fall, offentligt tillgänglig information om marknadsstrukturen.
- (14) Om den centrala motparten tillhör en grupp bör värderaren, med tanke på att avtalsenliga gruppinterna stödarrangemang kan ge ytterligare finansiellt stöd till den centrala motparten i resolution och påverka resolutionsstrategin, beakta effekten av de avtal där det är sannolikt att sådana arrangemang kommer att träda i kraft. Värderaren bör överväga andra formella eller informella stödarrangemang inom gruppen om det är sannolikt att de kommer att finnas kvar under stressade finansiella förhållanden eller vid resolution. På samma sätt bör värderaren noga överväga risken för att den centrala motpartens finansiella resurser kan användas för att täcka förluster för andra grupper, eftersom detta skulle kunna minska värdet på den centrala motpartens tillgångar ytterligare.
- (15) Eftersom samverkansöverenskommelser leder till finansiella beroendeförhållanden som kan påverka värderingen, om den centrala motparten har ingått samverkansöverenskommelser med andra centrala motparter i unionen, bör värderaren beakta alla avtalsarrangemang som är kopplade till samverkansöverenskommelsen, även om stängningen av den i ordningen behandlade tjänsten kan komma att dra likviditet från den centrala motparten.
- (16) Eftersom värderingsprocessen syftar till att stödja de beslut som fattas av resolutionsmyndigheten innan resolutionen inleds och när resolutionsstrategin genomförs, bör värderaren rapportera till resolutionsmyndigheten. Värderaren bör därför sammanfatta värderingens antaganden, metoder och resultat i en rapport till resolutionsmyndigheten. Rapporten bör innehålla all information som anses relevant för att bistå resolutionsmyndigheten.
- (17) För att säkerställa en rättvis, väl avvägd och realistisk värdering bör värderaren bedöma inverkan på värderingen av varje resolutionsåtgärd som resolutionsmyndigheten sannolikt kommer att vidta, och bör vid behov samråda med resolutionsmyndigheten för att beakta dessa. Värderaren bör vidare kunna samråda med resolutionsmyndigheten för att fastställa vilka resolutionsåtgärder som övervägs. Vid behov bör värderaren kunna lägga fram separata värderingar som återspeglar inverkan av ett tillräckligt varierat antal resolutionsåtgärder.
- (18) Av samma orsaker bör värderingar som underlag för den behöriga myndighetens eller resolutionsmyndighetens fastställande av om villkoren för resolution är uppfyllda vara förenliga med det tillämpliga regelverket för redovisning och tillsyn. Värderaren bör emellertid ha möjlighet att avvika från de antaganden som gjorts av den centrala motpartens ledning och som ligger till grund för dess finansiella rapporter för helåret, i den utsträckning en sådan avvikelse är förenlig med det tillämpliga regelverket för redovisning och tillsyn.

- (19) Det är lämpligt att ha regler som säkerställer att den värdering som ska ligga till grund för valet av resolutionsåtgärder är rättvis, väl avvägd och realistisk, för att säkerställa att alla förluster redovisas fullt ut vid den tidpunkt då resolutionsverktygen tillämpas. Vilken värderingsgrund som är mest lämplig beror på de specifika resolutionsåtgärder som övervägs av resolutionsmyndigheten.
- (20) Värderingar som ska ligga till grund för valet och utformningen av resolutionsåtgärder bör bedöma den centrala motpartens ekonomiska värde och inte dess redovisade värde. I dessa värderingar bör hänsyn tas till nuvärdet av kassaflöden som den centrala motparten rimligen kan förvänta sig, även om detta kräver avsteg från redovisningsstandarder eller regler för tillsynsvärdering. Sådana värderingar bör beakta att kassaflöden kan uppstå om tillgångarna fortsätter att innehas, men också den potentiella inverkan av resolutionen på framtida kassaflöden. Om den centrala motparten inte kan behålla tillgångarna eller om avyttring anses vara nödvändigt eller lämpligt för att uppnå resolutionsmålen bör värderingen beakta att dessa kassaflöden kan uppstå genom avyttring av tillgångar, åtaganden eller affärsområden, värderade under en fastställd avyttringsperiod.
- (21) Avyttringsvärdet bör i allmänhet anses motsvara det observerbara marknadspriset för en viss tillgång eller grupp av tillgångar och kan innefatta en nedsättning som är lämplig sett till mängden tillgångar som överförs. Värderaren bör dock, i tillämpliga fall, ha möjlighet att, med beaktande av de åtgärder som ska vidtas enligt resolutionsordningen, tillämpa en nedsättning av det observerbara marknadspriset vid fastställandet av avyttringsvärdet för en potentiell påskyndad avyttring. Om det inte finns en likvid marknad för tillgångarna bör avyttringsvärdet fastställas med hänvisning till observerbara priser på marknader för handel med liknande tillgångar eller med hjälp av beräkningsmodeller som använder observerbara marknadsparametrar och tar lämplig hänsyn till nedsättningar för likviditetsbrist. Om man överväger att använda verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutetsverktyget bör det vara möjligt att beakta rimliga förväntningar på franchisevärdet vid fastställandet av avyttringsvärdet.
- (22) För att säkerställa konsekvens mellan beräkningen av den behandling som varje kategori av aktieägare och borgenärer skulle ha förväntats få om institutet eller enheten hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden, i enlighet med artikel 25.5 i förordning (EU) 2021/23 och värderingen efter resolution i enlighet med artikel 61 i den förordningen, är det viktigt att värderaren i förekommande fall använder de kriterier som fastställts för den senare värderingen.
- (23) En preliminär värdering i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) 2021/23, som ligger till grund för beslut om vidtagande av lämplig resolutionsåtgärd, ska omfatta en buffert för att täcka ytterligare förluster. Bufferten bör baseras på en rättvis, väl avvägd och realistisk bedömning av dessa ytterligare förluster. En redogörelse av besluten och de antaganden som ligger till grund för beräkningen av bufferten bör ges och motiveras fullt ut i värderingsrapporten.
- (24) Bufferten bör inte påverka den bedömning som resolutionsmyndigheten ska göra, inbegripet om de villkor för resolution som fastställs i artikel 22 i förordning (EU) 2021/23 är uppfyllda, samt när den fattar ett välgrundat beslut om lämpliga resolutionsåtgärder som ska vidtas.
- (25) Även om det kan ta tid att slutföra värderingen i enlighet med artikel 61 i förordning (EU) 2021/23 ska den utföras av en värderare som uppfyller villkoren i artikel 25 i den förordningen så snart som möjligt efter det att resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna har genomförts. Värderingen bör grundas på tillgänglig information som är relevant för den tidpunkt då beslutet om att försätta den centrala motparten i resolution antogs, för att på ett lämpligt sätt återspegla särskilda omständigheter, såsom svåra marknadsförhållanden som rådde vid tidpunkten för resolutionsbeslutet. Information som erhålls efter tidpunkten för resolutionsbeslutet bör endast användas om det rimligen kan antas att informationen var känd vid den tidpunkten.
- (26) För att säkerställa en genomgripande och trovärdig värdering bör värderaren få tillgång till all lämplig rättslig dokumentation, inbegripet en förteckning över alla identifierbara tillgångar, fordringar, villkorade tillgångar och villkorade fordringar på enheten, klassificerade efter prioritetsordning under normala insolvensförfaranden. Värderaren bör ges möjlighet att ingå arrangemang för att få tillgång till specialrådgivning eller sakkunskap om omständigheterna så kräver.

- (27) För att fastställa den behandling som aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer skulle ha fått om den centrala motparten hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden bör värderaren bedöma det diskonterade beloppet för förväntade kassaflöden som varje aktieägare, clearingmedlem och annan borgenär skulle ha fått under normala insolvensförfaranden, efter fullständig tillämpning av tillämpliga avtalsenliga skyldigheter och andra arrangemang i den centrala motpartens verksamhetsregler. Värderaren bör bortse från allt extraordinärt offentligt finansiellt stöd till den centrala motparten eller likviditetsstöd från centralbanken med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.
- (28) Värderaren bör också ta hänsyn till en kommersiellt rimlig uppskattning av clearingmedlemmarnas direkta återanskaffningskostnader under normala insolvensförfaranden. Sådana kostnader bör täcka kostnaderna för att ersätta transaktioner som öppnats hos den centrala motparten före insolvens, inbegripet kredit-, likviditets- och transaktionskostnader samt driftskostnader i samband med nya förbindelser med en annan motpart, och alla väsentliga finansieringskostnader för de nya krav på säkerhet som är förknippade med dessa transaktioner.
- (29) Bestämmelserna i denna förordning är nära kopplade till varandra, eftersom de behandlar omständigheter och metoder för värdering av tillgångar och åtaganden i samband med resolution av en central motpart. För att säkerställa överensstämmelse mellan dessa bestämmelser, som bör träda i kraft samtidigt, och för att underlätta resolutionsförfarandet, är det nödvändigt för centrala motparter, clearingmedlemmar, deras kunder, myndigheter och marknadsdeltagare, däribland investerare som inte är EU-medborgare, att få en lätt tillgänglig och god överblick över sina skyldigheter och rättigheter. Det är därför lämpligt att inkludera de relevanta tekniska standarder för tillsyn som krävs i enlighet med artiklarna 25.6, 26.4 och 61.5 i förordning (EU) 2021/23 i en enda förordning.
- (30) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska standarder för tillsyn som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) har överlämnat till kommissionen.
- (31) Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten har anordnat öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska standarder för tillsyn som denna förordning bygger på, analyserat de potentiella kostnaderna och fördelarna därav och begärt råd från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *berörd offentlig myndighet*:
 - a) den resolutionsmyndighet som har utsetts i enlighet med artikel 3 i förordning (EU) 2021/23.
 - b) Den behöriga myndigheten för den centrala motparten i resolution som har utsetts i enlighet med artikel 22 i förordning (EU) nr 648/2012.
 - c) De medlemmar och observatörer i resolutionskollegiet som avses i artikel 4.2 och 4.4 i förordning (EU) 2021/23.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- d) Ledamöterna i det kollegium som avses i artikel 18.2 i förordning (EU) nr 648/2012.
 - e) Den behöriga myndigheten för varje enhet inom samma grupp som den centrala motparten i resolution.
 - f) Det insättningsgarantisystem till vilket den centrala motparten i resolution är anknuten, om en sådan central motpart också är auktoriserad som kreditinstitut i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (*).
 - g) Det organ som ansvarar för finansieringsarrangemangen för resolution där den centrala motparten också är auktoriserad som kreditinstitut i enlighet med direktiv 2013/36/EU.
 - h) I tillämpliga fall, resolutionsmyndigheten för den grupp som den centrala motparten tillhör och resolutionsmyndigheten för alla enheter inom samma grupp som den centrala motparten.
 - i) De behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 3.8 i förordning (EU) 2021/23.
 - j) Alla andra offentliga myndigheter som deltar i en central motparts resolutionsprocess.
2. *värderare*: en juridisk eller fysisk person som utsetts att utföra de värderingar som avses i artiklarna 24, 26.1 och 61 i förordning (EU) 2021/23.
 3. *verkligt värde*: det pris som skulle erhållas vid försäljning av en tillgång eller betalas för att överföra ett åtagande i en ordnad transaktion mellan marknadsdeltagare vid värderingstidpunkten, enligt definitionen i tillämpliga redovisningsregler.
 4. *hållvärde*: nuvärdet, diskonterat med lämplig räntesats, av kassaflöden som den centrala motparten rimligen kan förvänta sig enligt rättvisa, väl avvägda och realistiska antaganden om vissa tillgångar och åtaganden behålls, med hänsyn till faktorer som påverkar kunders eller motparters beteende eller andra värderingsparametrar i samband med resolution.
 5. *avyttringsvärde*: det värde som beräknas i enlighet med artikel 17.5.
 6. *franchisevärde*: nettonuvärdet av kassaflöden, högre eller lägre än värdet enligt avtalsvillkoren för tillgångar och åtaganden på värderingsdagen som rimligtvis kan förväntas resultera från underhåll och förnyelse av tillgångar och åtaganden eller affärsverksamheter samt, i förekommande fall, inverkan av eventuella relevanta affärsmöjligheter, inbegripet de som härrör från de olika resolutionsåtgärder som värderaren bedömt.
 7. *värde av eget kapital*: ett uppskattat marknadspris för överförda eller emitterade aktier som är resultatet av tillämpning av allmänt vedertagna värderingsmetoder och som, beroende på tillgångarnas eller verksamhetens art, kan omfatta franchisevärde.
 8. *värderingsgrund*: metod för fastställande av de penningbelopp till vilka tillgångar eller åtaganden redovisas av värderaren.
 9. *datum för resolutionsbeslut*: datum för resolutionsmyndighetens beslut att vidta resolutionsåtgärder avseende en central motpart i enlighet med artikel 71 i förordning (EU) 2021/23.

KAPITEL II

Värderarnas oberoende

Artikel 2

Oberoendefaktorer

1. Värderaren ska anses vara oberoende av alla relevanta offentliga myndigheter och den centrala motparten om samtliga följande villkor är uppfyllda vid tidpunkten för utnämningen och under värderingen av den centrala motpartens tillgångar och åtaganden i enlighet med artikel 24, artikel 26.1 och artikel 61 i förordning (EU) 2021/23:

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- a) Värderaren har inget väsentligt gemensamt eller motstridande intresse i den mening som avses i artikel 3 i denna förordning.
 - b) Värderaren har de kvalifikationer, erfarenheter, kompetens, kunskaper och resurser som krävs i enlighet med artikel 4 i denna förordning för att effektivt kunna utföra de värderingar som avses i artikel 24, artikel 26.1 och artikel 61 i förordning (EU) 2021/23.
 - c) Värderaren ska vara åtskild från de relevanta offentliga myndigheterna och från den centrala motparten i enlighet med artikel 5 i denna förordning.
2. Resolutionsmyndigheten ska upprätta en förteckning över potentiella värderare som uppfyller kraven i denna artikel. Förteckningen ska regelbundet ses över.

Artikel 3

Väsentligt gemensamt eller motstridigt intresse

1. Värderaren får inte ha något faktiskt eller potentiellt väsentligt intresse gemensamt eller i strid med någon relevant offentlig myndighet eller med den centrala motparten.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska resolutionsmyndigheten betrakta ett faktiskt eller potentiellt intresse som väsentligt om den anser att ett sådant intresse sannolikt kommer att påverka eller sannolikt kommer att uppfattas av externa intressenter som att det påverkar värderarens omdöme vid utförandet av de värderingar som avses i artikel 24, artikel 26.1 och artikel 61 i förordning (EU) 2021/23.

Vid tillämpning av första stycket ska resolutionsmyndigheten beakta följande:

- a) Den ansökande värderarens tidigare eller nuvarande tillhandahållande av tjänster till den centrala motparten eller en relevant offentlig myndighet.
 - b) Alla personliga och finansiella förbindelser mellan den ansökande värderaren och den centrala motparten eller en relevant offentlig myndighet.
3. Vid tillämpning av punkt 1 ska resolutionsmyndigheten betrakta intressen som är gemensamma eller motstridiga som relevanta med följande parter:
- a) Den verkställande ledningen och ledamöterna i den centrala motpartens ledningsorgan och eventuella enheter i gruppen inom den centrala motparten i enlighet med artikel 2.28 i förordning (EU) 2021/23.
 - b) De juridiska eller fysiska personer som kontrollerar eller har ett kvalificerat innehav i den centrala motparten.
 - c) De borgenärer som resolutionsmyndigheten har identifierat som betydande på grundval av den information som resolutionsmyndigheten har tillgång till.
 - d) Den centrala motpartens clearingmedlemmar enligt definitionen i artikel 2.12 i förordning (EU) 2021/23, den centrala motpartens kunder enligt definitionen i artikel 2.18 i den förordningen och indirekta kunder till den centrala motparten enligt definitionen i artikel 2.20 i den förordningen.
 - e) Samverkande centrala motparter enligt definitionen i artikel 2.21 i förordning (EU) 2021/23.
4. Resolutionsmyndigheten ska anse att en värderare har ett faktiskt väsentligt intresse gemensamt eller i strid med den centrala motparten om
- a) värderaren har genomfört en lagstadgad revision av den centrala motparten i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG under det år som föregår den dag då värderarens godtagbarhet bedöms ⁽⁵⁾,
 - b) värderaren har varit anställd av den centrala motparten eller en relevant offentlig myndighet under den period på tre år som föregår bedömningen av dess oberoende.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).

5. En person som utses till värderare ska
 - a) i enlighet med tillämpliga etiska regler och yrkesnormer upprätthålla riktlinjer och förfaranden för att identifiera alla faktiska eller potentiella intressen som kan anses utgöra ett väsentligt intresse,
 - b) utan dröjsmål underrätta resolutionsmyndigheten om alla faktiska eller potentiella intressen som är gemensamma eller står i strid med någon relevant offentlig myndighet eller med den centrala motparten och som värderaren, vid resolutionsmyndighetens bedömning, anser kan utgöra ett väsentligt intresse,
 - c) vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att ingen av de anställda eller andra personer som deltar i utförandet av värderingen har något väsentligt intresse gemensamt eller i strid med någon relevant offentlig myndighet eller med den centrala motparten,
 - d) underrätta resolutionsmyndigheten om alla väsentliga investeringar eller andra väsentliga ekonomiska intressen och bekräfta att de inte står i strid med dess ställning som värderare,
 - e) om den personen är en juridisk person, lägga fram bevis på effektiv strukturell åtskillnad eller andra arrangemang som har införts eller kommer att införas för att hantera eventuella hot mot oberoendet, såsom självgranskning, egenintresse, intressebevakning, förtrolighet, tillit eller hotelser, inbegripet arrangemang för att skilja mellan de anställda som kan vara involverade i värderingen och övriga anställda,
 - f) om personen är en lagstadgad revisor, säkerställa att revisorn vederbörligen omfattas av interna regler för hantering av eventuella intressekonflikter,
 - g) underrätta resolutionsmyndigheten om de verksamheter som är relevanta för utnämningen under den period på tre år som föregår bedömningen av värderarens oberoende,
 - h) inte söka eller acceptera finansiella eller andra förmåner från någon relevant offentlig myndighet eller från den centrala motparten, utan att det påverkar betalningen till värderaren av arvode och ersättning som är rimliga i samband med genomförandet av värderingen.

Artikel 4

Kvalifikationer, erfarenheter, kompetens, kunskaper och resurser

1. Värderaren ska ha de kvalifikationer, erfarenheter, kompetens och kunskaper som krävs och inneha eller ha tillgång till tillräckliga personalresurser och tekniska resurser för att kunna utföra värderingen på ett effektivt sätt och oberoende bedöma värderingen utan att i onödan förlita sig på någon relevant offentlig myndighet eller på den centrala motparten.
2. Värderaren ska betraktas som lagstadgad revisor eller revisionsföretag enligt definitionen i artikel 2.2 och 2.3 i direktiv 2006/43/EG.
3. Vid tillämpning av punkt 1 ska en person som övervägs för att tjänstgöra som värderare lämna bevis eller skriftlig bekräftelse på följande nödvändiga erfarenheter, kompetens och kunskaper:
 - a) Vad gäller de värderingar som gjorts av finansiella instrument, av värderingen vid efterhandel och särskilt av de instrument som clearats av den centrala motparten.
 - b) Vad gäller förordning (EU) 2021/23 och förordning (EU) nr 648/2012.
 - c) Vad gäller att tillämpa och förstå den centrala motpartens återhämtningsplaner och regelverk.
 - d) Vad gäller att tillämpa och förstå den centrala motpartens resolutionsplan och tillämpliga resolutionsverktyg enligt förordning (EU) 2021/23.
4. Värderaren ska kunna tillämpa sin kompetens och erfarenhet på ett oberoende sätt och ska inte behöva begära eller ta emot instruktioner eller riktlinjer från någon relevant offentlig myndighet eller från den centrala motparten.

5. Punkt 4 ska inte hindra tillhandahållande av instruktioner, vägledning, lokaler, teknisk utrustning eller andra former av stöd om resolutionsmyndigheten anser att det är nödvändigt och inte påverkar värderarens bedömning vid genomförandet av den värdering som avses i artikel 24 i förordning (EU) 2021/23.

Artikel 5

Strukturell åtskillnad

1. Värderaren ska vara juridiskt, strukturellt, operativt och effektivt åtskild från alla relevanta offentliga myndigheter och från den centrala motparten.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska följande gälla:
 - a) Om värderaren är en fysisk person får värderaren inte vara anställd eller uppdragstagare vid någon relevant offentlig myndighet eller hos den centrala motparten.
 - b) Om värderaren är en juridisk person får värderaren inte tillhöra samma företagsgrupp som den centrala motparten.

KAPITEL III

Metod för att bedöma värdet av tillgångarna och åtagandena i den centrala motparten före och efter resolution

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser för värderingar enligt artikel 24 och artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23

Artikel 6

Allmänna kriterier

1. Vid utförandet av de värderingar som avses i artikel 24 och artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23 ska värderaren eller resolutionsmyndigheten när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, beakta omständigheter som påverkar de förväntade kassaflödena och diskonteringsatserna för en central motparts tillgångar och åtaganden till följd av att den centrala motpartens clearingmedlemmar fallerar eller händelser som inte är obeståndshändelser.

Värderaren eller resolutionsmyndigheten ska, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, sträva efter att på ett rättvist sätt representera den centrala motpartens finansiella ställning mot bakgrund av de möjligheter och risker som den hanterar.

2. Värderaren eller resolutionsmyndigheten ska, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, offentliggöra och motivera de viktigaste antagandena som används vid värderingen.

Alla betydande avvikelser i värderingen från de antaganden eller regler som använts av den centrala motpartens ledning vid upprättandet av finansiella rapporter för helåret och vid beräkningen av den centrala motpartens lagstadgade kapital och kapitalkrav ska göras med stöd av bästa tillgängliga uppgifter.

3. Värderaren eller resolutionsmyndigheten ska, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, tillhandahålla den bästa punktskattningen av värdet på en viss tillgång, ett åtagande eller kombinationer av dessa.

I förekommande fall ska resultatet av värderingen också lämnas i form av värdeintervall.

4. De kriterier som fastställs i denna förordning för värdering av en central motparts enskilda tillgångar och åtaganden ska, allt efter omständigheterna, också tillämpas på värderingen av portföljer eller grupper av tillgångar eller kombinerade tillgångar och åtaganden, affärsverksamheter eller på den centrala motparten som helhet.

5. Värderingen ska dela in borgenärer i klasser utifrån deras prioritetsordning enligt tillämplig insolvensrätt, och innehålla följande beräkningar:

- a) Värdet på fordringar i varje klass enligt tillämplig insolvensrätt och, när så är relevant och genomförbart, i enlighet med fordringsägarnas avtalsenliga rättigheter.
- b) De inkomster varje klass skulle få om den centrala motparten hade avvecklats under normala insolvensförfaranden.

Vid beräkningen av uppskattningarna enligt leden a och b får värderaren följa den metod som anges i artikel 22 i denna förordning.

6. När så är lämpligt och möjligt kan resolutionsmyndigheten, med hänsyn till värderingens tidpunkt och trovärdighet, begära flera värderingar. I ett sådant fall ska resolutionsmyndigheten fastställa kriterierna för hur dessa värderingar ska användas för de mål som anges i artikel 24 i förordning (EU) 2021/23.

Artikel 7

Värderingsdag

Värderingsdagen ska vara en av följande tidpunkter:

- a) Ett referensdatum, som fastställts av värderaren eller resolutionsmyndigheten när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23 och som fastställs så nära som möjligt före det förväntade datumet för ett beslut av resolutionsmyndigheten att vidta resolutionsåtgärder avseende den centrala motparten i enlighet med artikel 71 i förordning (EU) 2021/23 eller att utöva den befogenhet att skriva ned eller konvertera äganderättsinstrument och skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet som anges i artikel 33 i den förordningen.
- b) Datum för resolutionsbeslutet, om en definitiv värdering genomförs i enlighet med kraven i artikel 26.2 i förordning (EU) 2021/23.
- c) Datum för när åtagandena till följd av de kontrakt som avses i artikel 29.1 i förordning (EU) 2021/23 upphör att gälla.

Artikel 8

Informationskällor

Värderingen ska baseras på all information som är tillgänglig på värderingsdagen och som värderaren eller resolutionsmyndigheten anser vara relevant när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23. Den relevanta informationen kan, utöver den centrala motpartens finansiella rapporter för helår, värderingsrapporter, tillhörande revisionsberättelser och lagstadgad rapportering från en period som slutar så nära inpå värderingsdagen som möjligt, omfatta följande:

- a) Uppdaterade finansiella rapporter för helår och lagstadgad rapportering som utarbetats av den centrala motparten så nära värderingsdagen som möjligt.
- b) En redogörelse för de regler, viktigaste metoder, antaganden och bedömningar som den centrala motparten använt för att utarbeta finansiella rapporter för helår och lagstadgad rapportering.
- c) Uppgifter i den centrala motpartens dokumentation.
- d) Relevanta marknadsuppgifter.
- e) Slutsatser som dragits av värderaren efter diskussioner med ledningen och revisorer.
- f) Tillsynsbedömningar, i förekommande fall, av den centrala motpartens finansiella ställning, inbegripet information som inhämtats i enlighet med artikel 18.1 h i förordning (EU) 2021/23.

- g) Branschomfattande bedömningar av tillgångarnas kvalitet, om det är relevant för den centrala motpartens tillgångar, samt resultat av stresstester.
- h) Värderingar av jämförbara aktörer, vid behov justerade för att beakta den centrala motpartens särskilda omständigheter.
- i) Historiska uppgifter, justerade på lämpligt sätt för att eliminera faktorer som inte längre är relevanta och beakta andra faktorer som inte har påverkat de historiska uppgifterna.
- j) Trendanalyser som vid behov är justerade för att återspegla den centrala motpartens särskilda omständigheter.

Artikel 9

Inverkan till följd av grupparrangemang

1. Om den centrala motparten ingår i en grupp ska värderaren eller resolutionsmyndigheten när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, beakta den inverkan som befintliga avtalsenliga gruppinterna stödarrangemang kan ha på värdet av tillgångar och åtaganden om det mot bakgrund av omständigheterna är sannolikt att dessa arrangemang kommer att tillämpas.
2. Värderaren eller resolutionsmyndigheten ska, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, endast beakta inverkan till följd av andra formella eller informella arrangemang inom gruppen om det, mot bakgrund av omständigheterna, är sannolikt att dessa arrangemang kommer att kvarstå om en grupp får en ansträngd finansiell ställning eller försätts i resolution.
3. Värderaren eller resolutionsmyndigheten ska, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, fastställa om medlen från en central motpart som ingår i en grupp är tillgängliga för att täcka förlusterna i andra enheter i gruppen.

Artikel 10

Inverkan till följd av samverkansöverenskommelser

Om den centrala motparten har ingått samverkansöverenskommelser i enlighet med artikel 54 i förordning (EU) nr 648/2012 ska värderaren eller resolutionsmyndigheten när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, beakta den potentiella inverkan av sådana överenskommelser på värdet av den centrala motpartens tillgångar och åtaganden.

Artikel 11

Värderingsrapport

Värderaren ska utarbeta en värderingsrapport till resolutionsmyndigheten som ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

- a) Den information som avses i artikel 25.4 i förordning (EU) 2021/23, utom när det gäller preliminära värderingar i enlighet med artikel 26.1 i den förordningen.
- b) Den information som avses i artikel 25.5 i förordning (EU) 2021/23, utom när det gäller preliminära värderingar i enlighet med artikel 26.1 i den förordningen.
- c) Värderingen av åtaganden som härrör från kontrakt i enlighet med artikel 29.1 förordning (EU) 2021/23.
- d) En sammanfattning av värderingen, inbegripet en redogörelse för bästa punktskattning, värdeintervall och källor till osäkerhet i värderingen.

- e) En redogörelse för de viktigaste metoder och antaganden som använts av värderaren vid utförandet av värderingen, tillsammans med en redogörelse för hur känslig värderingen är för valet av metoder och antaganden samt, där så är möjligt, en redogörelse för hur dessa metoder och antaganden skiljer sig från de som använts för andra relevanta värderingar, inklusive eventuella preliminära resolutionsvärderingar.
- f) All ytterligare information som enligt värderaren skulle vara till hjälp för resolutionsmyndigheten eller behörig myndighet vid tillämpningen av artikel 24.1, 24.2 och 24.3 och artikel 26.1, 26.2 och 26.3 i förordning (EU) 2021/23.

Avsnitt 2

Kriterier för att utföra värderingar för de ändamål som avses i artikel 24.2 i förordning (EU) 2021/23

Artikel 12

Allmänna principer

1. Värderingar som utförs för de ändamål som avses i artikel 24.2 i förordning (EU) 2021/23 ska baseras på rättvisa, väl avvägda och realistiska antaganden och sträva efter att säkerställa att förlusterna i respektive scenario redovisas till fullo.

Om en sådan värdering är tillgänglig ska den fungera som underlag för den behöriga myndighetens eller resolutionsmyndighetens fastställande av att en central motpart fallerar eller sannolikt kommer att falla i enlighet med artikel 22.1 a i förordning (EU) 2021/23.

På grundval av befintliga tillsynsriktlinjer eller andra allmänt erkända källor som fastställer kriterier för en rättvis och realistisk mätning av olika typer av tillgångar och åtaganden får värderaren eller resolutionsmyndigheten när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, ifrågasätta de regler, antaganden, data, metoder och bedömningar som den centrala motparten har baserat sina värderingar på för att uppfylla sina finansiella rapporteringsskyldigheter eller för att beräkna sitt lagstadgade kapital eller sina kapitalkrav och bortse från dem vid värderingen.

2. Värderaren eller resolutionsmyndigheten ska, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, fastställa de lämpligaste värderingsmetoderna, som kan baseras på den centrala motpartens interna modeller och regler, om värderaren eller resolutionsmyndigheten när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, anser det lämpligt med beaktande av arten på den centrala motpartens regelverk för riskhantering och kvaliteten på de uppgifter och den information som finns tillgänglig.

3. Värderingarna ska vara förenliga med tillämpliga redovisningsstandarder och tillsynsregler.

Artikel 13

Områden som kräver särskild uppmärksamhet vid värderingen

Värderaren eller resolutionsmyndigheten ska, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, särskilt fokusera på områden med betydande värderingsosäkerhet som har en betydande inverkan på den övergripande värderingen i enlighet med artikel 24.2 i förordning (EU) 2021/23.

För de områden som avses i första stycket ska värderaren eller resolutionsmyndigheten, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, tillhandahålla resultaten av värderingen i form av bästa punktskattningar och, i tillämpliga fall, värdeintervall, i enlighet med artikel 6.3. Dessa områden ska omfatta följande:

- a) Kontrakt i enlighet med artikel 29.1 i förordning (EU) 2021/23.
- b) Lån vars förväntade kassaflöden beror på en motparts kompetens, vilja eller incitament att fullgöra sina skyldigheter.

- c) Övertagna pantsatta tillgångar, vars kassaflöden påverkas både av tillgångens verkliga värde vid den tidpunkt då den centrala motparten övertog säkerheten eller utnyttjade panträtten och av den förväntade utvecklingen av detta värde därefter.
- d) Alla andra instrument som värderas till verkligt värde när beräkningen av detta verkliga värde i enlighet med redovisnings- eller tillsynskrav som tillämpas på deras modell av marknadsvärdering eller modellvärdering inte längre är tillämplig eller giltig med hänsyn till omständigheterna.
- e) Goodwill och immateriella tillgångar, när nedskrivningsprövningen kan bero på en subjektiv bedömning, inbegripet rimliga förväntningar på kassaflöden, diskonteringsräntor och avgränsningen för kassagenererande enheter.
- f) Rättstvister och regleringsåtgärder, förväntade kassaflöden för vilka osäkerhet i olika hög grad kan råda i fråga om belopp och tidsangivelser.
- g) Poster som innefattar pensionstillgångar och pensionsåtaganden samt uppskjutna skatter.

Artikel 14

Faktorer som påverkar värderingen

1. Värderaren eller resolutionsmyndigheten ska, när de utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, beakta allmänna faktorer som kan påverka de viktigaste antagandena som ligger till grund för värderingen av tillgångar och åtaganden inom de områden som avses i artikel 13, inbegripet bland annat följande faktorer:
 - a) De ekonomiska och branschrelaterade omständigheter som påverkar den centrala motparten, inbegripet obeståndshändelser, eller icke-obeståndshändelser och relevant marknadsutveckling.
 - b) Den centrala motpartens affärsmodell och förändringar av dess strategi.
 - c) Den centrala motpartens kriterier för urval av tillgångar.
 - d) Omständigheter och praxis som sannolikt leder till betalningsstörningar.
 - e) Omständigheter som påverkar kapitalkraven.
 - f) Inverkan av den centrala motpartens finansiella struktur på dess kapacitet att behålla tillgångar och kontrakt under den förväntade innehavsperioden och dess förmåga att generera förutsägbara kassaflöden.
 - g) Den centrala motpartens verksamhetsregler och förlustfördelning.
 - h) Allmänna eller likviditets- eller finansieringsproblem som är specifika för den centrala motparten.
2. Värderaren eller resolutionsmyndigheten ska, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, tydligt åtskilja eventuella väsentliga orealiserade vinster som identifierats under värderingsprocessen, i den mån dessa vinster inte har redovisats i värderingen, och ge tillräcklig information i värderingsrapporten om de exceptionella omständigheter som lett till dessa vinster.

Avsnitt 3

Kriterier för att utföra värderingar i enlighet med artikel 24.3 och artikel 26.1 andra stycket i förordning (EU) 2021/23

Artikel 15

Allmänna principer

1. Värderaren eller resolutionsmyndigheten ska, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, bedöma inverkan på värderingen av varje resolutionsåtgärd som resolutionsmyndigheten sannolikt kommer att anta som underlag för de beslut som avses i artikel 24.3 i förordning (EU) 2021/23.

Resolutionsmyndigheten kan, utan att det påverkar värderarens oberoende, samråda med värderaren för att identifiera de olika resolutionsåtgärder som övervägs av myndigheten, inklusive åtgärder som ingår i resolutionsplanen eller, i förekommande fall, en resolutionsordning.

2. Värderaren ska i samråd med resolutionsmyndigheten eller resolutionsmyndigheten, när den utför en preliminär värdering enligt artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, i förekommande fall, lägga fram separata värderingar som återspeglar inverkan av ett tillräckligt varierat spektrum av resolutionsåtgärder.

3. Värderaren eller resolutionsmyndigheten ska, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, om resolutionsverktygen används eller om befogenheten att skriva ned eller konvertera äganderättsinstrument och skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet som avses i artikel 32 i förordning (EU) 2021/23 utövas, säkerställa att alla förluster på den centrala motpartens tillgångar erkänns fullt ut enligt scenarier som är relevanta för det spektrum av resolutionsåtgärder som övervägs.

4. Om värdena i den värdering som görs av värderaren eller resolutionsmyndigheten, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, avsevärt avviker från de värden som den centrala motparten lagt fram i sina finansiella rapporter för helåret, ska värderaren eller resolutionsmyndigheten när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, använda antagandena i sin egen värdering som underlag för justeringarna av de antaganden och redovisningsprinciper som krävs för upprättandet av den uppdaterade balansräkningen i enlighet med artikel 25.4 a i förordning (EU) 2021/23, på ett sätt som är förenligt med det tillämpliga regelverket för redovisning.

Värderaren eller resolutionsmyndigheten ska, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, ange det förlustbelopp som de har identifierat, men som inte kan redovisas i den uppdaterade balansräkningen, beskriva de orsaker som ligger till grund för fastställandet av sådana förluster och ange sannolikheten och tidshorisonten för deras uppkomst.

5. När äganderättsinstrument och andra skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet omvandlas till eget kapital ska en värdering göras för att beräkna värdet hos det egna kapitalet efter konvertering av de nya aktier som överförs eller emitteras som ersättning till innehavare av konverterade kapitalinstrument eller andra borgenärer. Denna beräkning ska ligga till grund för fastställandet av konverteringskursen eller konverteringskurserna i enlighet med artikel 33.7 b i förordning (EU) 2021/23.

Artikel 16

Val av värderingsgrund

1. Vid valet av den lämpligaste värderingsgrunden eller värderingsgrunderna ska värderaren eller resolutionsmyndigheten, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, beakta de olika resolutionsåtgärder som bedömts i enlighet med artikel 15.1.

2. Värderaren eller resolutionsmyndigheten ska, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, på grundval av rättvisa, väl avvägda och realistiska antaganden fastställa de kassaflöden som den centrala motparten kan förvänta sig av sina befintliga tillgångar och åtaganden efter antagandet av den resolutionsåtgärd eller de identifierade resolutionsåtgärderna och diskontera dem till en lämplig sats som fastställs i enlighet med punkt 6.

3. Kassaflödena ska fastställas på lämplig aggregeringsnivå.

4. Om de resolutionsåtgärder som avses i artikel 15.1 kräver att tillgångar och åtaganden behålls av en central motpart som är en enhet enligt fortlevnadsprincipen, ska värderaren använda hållvärdet som lämplig värderingsgrund.

Hållvärdet kan, om värderaren eller resolutionsmyndigheten anser det vara rättvist, väl avvägt och realistiskt vid genomförandet av en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, indikera en normalisering av marknadsvillkoren.

Hållvärdet ska inte användas som värderingsgrund om tillgångar överförs till ett broinstitut i enlighet med artikel 42 i förordning (EU) 2021/23 eller om ett verktyg för försäljning av verksamhet används i enlighet med artikel 40 i den förordningen.

5. Om de resolutionsåtgärder som avses i artikel 15.1 innebär att försäljning av tillgångar övervägs ska de förväntade kassaflödena motsvara de avyttringsvärdena i enlighet med artikel 17.5 för den förväntade avyttringen.

6. Diskonteringsräntan ska fastställas med hänsyn till tidpunkten för kassaflödena, riskprofilen, finansieringskostnaderna och marknadsförhållandena för den tillgång eller det åtagande som värderas, den avyttringsstrategi som övervägs och den centrala motpartens finansiella ställning efter resolutionen.

Artikel 17

Särskilda faktorer i samband med beräkning och diskontering av förväntade kassaflöden

1. Vid beräkning av kassaflöden ska värderaren eller resolutionsmyndigheten, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, tillämpa sina sakkunskaper vid bedömningen för att fastställa de viktigaste egenskaperna hos de tillgångar eller åtaganden som värderas.

Värderaren eller resolutionsmyndigheten ska, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, också tillämpa sina sakkunskaper vid bedömningen för att fastställa hur en förlängning, potentiell förnyelse eller refinansiering, succesiv avveckling eller avyttring av dessa tillgångar eller åtaganden, på det sätt som förutses i den undersökta resolutionsåtgärden i enlighet med artikel 15.1, påverkar dessa kassaflöden.

2. Om den resolutionsåtgärd som avses i artikel 15.1 omfattar en central motpart som innehar en tillgång, bibehåller ett åtagande eller fortsätter en verksamhet, får värderaren eller resolutionsmyndigheten, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, beakta följande faktorer som kan påverka framtida kassaflöden:

- a) Ändringar i antaganden eller förväntningar jämfört med dem som gällde på värderingsdagen, i överensstämmelse med historiska trender på lång sikt och som övervägs under en rimlig tidsrymd som överensstämmer med den planerade innehavsperioden för tillgångar eller för den centrala motpartens återhämtning.
- b) Ytterligare eller alternativa underlag eller metoder för värdering som anses lämpliga av värderaren och som överensstämmer med denna förordning, bland annat i samband med bedömningen av aktievärdet efter konvertering.

3. När det gäller grupper av tillgångar och åtaganden eller verksamheter som planeras att avvecklas ska värderaren eller resolutionsmyndigheten, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, ta hänsyn till kostnader och fördelar med avvecklingen.

4. Om en central motparts situation innebär att den inte kan behålla en tillgång eller fortsätta att driva en affärsverksamhet, eller om resolutionsmyndigheten av annan orsak anser att en försäljning är nödvändig för att nå resolutionsmålen, ska de förväntade kassaflödena värderas till de avyttringsvärden som förväntas inom en viss avyttringsperiod.

5. Avyttringsvärdet ska fastställas av värderaren eller resolutionsmyndigheten, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, på grundval av de kassaflöden, minus avyttringskostnader och minus det förväntade värdet av ställda garantier, som den centrala motparten rimligen kan förvänta sig under rådande marknadsförhållanden genom en ordnad försäljning eller överföring av tillgångar eller åtaganden.

När så är lämpligt får värderaren eller resolutionsmyndigheten, med beaktande av de åtgärder som ska vidtas inom ramen för resolutionsordningen, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, fastställa avyttringsvärdet genom att tillämpa en nedsättning för en potentiellt påskyndad försäljning till det observerbara marknadspriset för den försäljningen eller överföringen.

För att fastställa avyttringsvärdet för tillgångar för vilka det inte finns en likvid marknad ska värderaren eller resolutionsmyndigheten, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, beakta observerbara priser på marknader för handel med liknande tillgångar eller beräkningsmodeller som använder observerbara marknadsparametrar, med lämpligt avdrag för likviditetsbrist.

6. Värderaren eller resolutionsmyndigheten ska, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, överväga följande faktorer som kan påverka avyttringsvärden och avyttringsperioder:

- a) Avyttringsvärden och avyttringsperioder som har observerats i liknande transaktioner, justerade på lämpligt sätt för att ta hänsyn till skillnader i affärsmodell och finansiell struktur mellan parterna i dessa transaktioner.
- b) Fördelar eller nackdelar med en viss transaktion som är specifika för de berörda parterna eller för en undergrupp av marknadsdeltagare.
- c) Särskilda egenskaper hos en tillgång eller affärsverksamhet som endast är relevanta för en särskild potentiell köpare, eller för en undergrupp av marknadsdeltagare.
- d) De förväntade försäljningarnas sannolika inverkan på den centrala motpartens franchisevärde.

7. När värderaren eller resolutionsmyndigheten bedömer värdet av verksamheter med avseende på användningen av försäljningen av verksamheten eller av broinstituttsverktyget får den, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, ta hänsyn till rimliga förväntningar på franchisevärdet. Sådana förväntningar på franchisevärdet ska omfatta de värden som följer av en förnyelse av tillgångar, av en refinansiering av en öppen portfölj eller av en förlängning av eller återupptagen verksamhet i samband med resolutionsåtgärderna.

8. Om en värderare eller en resolutionsmyndighet som utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, bedömer att det inte finns några realistiska utsikter till avyttring av en tillgång eller verksamhet, ska den inte vara skyldig att fastställa avyttringsvärdet, utan ska beräkna de relaterade kassaflödena på grundval av relevanta utsikter till fortsatt förlängning eller successiv avveckling.

Första stycket ska inte tillämpas på verktyget för försäljning av affärsverksamhet.

9. När det gäller delar av en grupp av tillgångar eller en verksamhet som sannolikt kommer att likvideras enligt normala insolvensförfaranden får värderaren eller resolutionsmyndigheten, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, beakta de avyttringsvärden och avyttringsperioder som observerats vid auktioner som omfattar tillgångar av liknande art och i liknande skick.

Vid fastställandet av de förväntade kassaflödena ska värderaren eller resolutionsmyndigheten, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, beakta brist på likviditet, avsaknaden av tillförlitliga indata för att fastställa avyttringsvärden och det därav följande behovet av att förlita sig på värderingsmetoder som bygger på icke observerbara indata.

Artikel 18

Metod för beräkning och införande av en buffert för ytterligare förluster

1. Värderaren eller resolutionsmyndigheten ska, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, i värderingen inkludera en buffert för att ta hänsyn till sakförhållanden och omständigheter som pekar på ytterligare förluster vid en tidpunkt och i en omfattning som omgärdas av osäkerhet.

De antaganden som ligger till grund för beräkningen av bufferten ska i tillräcklig grad redogöras för och styrkas av värderaren eller resolutionsmyndigheten när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23.

2. Vid fastställandet av buffertbeloppet ska värderaren eller resolutionsmyndigheten, när den utför en preliminär värdering i enlighet med artikel 26.1 i förordning (EU) 2021/23, identifiera faktorer som skulle kunna påverka förväntade kassaflöden till följd av resolutionsåtgärder som sannolikt kommer att antas.

KAPITEL IV

Åtskillnad av värderingen under resolution och värderingen för tillämpning av principen ”inte sämre villkor för borgenär” och metoden för att utföra värderingen vid tillämpning av principen ”inte sämre villkor för borgenär”

Artikel 19

Allmänna bestämmelser

1. Vid fastställandet av behandlingen av aktieägare och borgenärer under normala insolvensförfaranden ska värderingen endast grundas på information om sådana fakta och omständigheter som förelåg, och som rimligen kan antas ha varit kända, vid tidpunkten för resolutionsbeslutet och som om de hade varit kända för värderaren skulle ha påverkat beräkningen av den centrala motpartens tillgångar och åtaganden vid den tidpunkten.
2. Vid fastställandet av den faktiska behandlingen av aktieägare och borgenärer i samband med resolution ska värderaren förlita sig på tillgänglig information avseende de fakta och omständigheter som föreligger vid den eller de tidpunkter då aktieägarna och borgenärerna erhåller ersättning (*tidpunkt eller tidpunkter för den faktiska behandlingen*).
3. Värderingens referensdatum ska vara tidpunkten för resolutionsbeslutet, som kan skilja sig från tidpunkten för den faktiska behandlingen.

Om värderaren bedömer att effekten av eventuell diskontering av intäkter är försumbar, får de icke-diskonterade intäkterna vid tidpunkten då resolutionsåtgärden vidtas jämföras direkt med de diskonterade beloppen av sådana hypotetiska intäkter som aktieägare och borgenärer skulle ha erhållit om den centrala motparten inlett ett normalt insolvensförfarande vid tidpunkten för resolutionsbeslutet.

Artikel 20

Förteckning över tillgångar och fordringar

1. Värderaren ska upprätta en förteckning över alla identifierbara och villkorade tillgångar som den centrala motparten äger.

Den förteckningen ska innehålla tillgångar från vilka kassaflöden bevisligen kommer eller rimligen kan förväntas.

2. Den centrala motparten ska ge värderaren tillgång till en förteckning över alla fordringar och villkorade fordringar gentemot den centrala motparten.

Förteckningen ska ranka alla fordringar och villkorade fordringar efter deras prioritetsnivåer enligt normala insolvensförfaranden. Värderaren ska ha möjlighet att inrätta arrangemang för specialistrådgivning eller sakkunniga för att avgöra hur förenlig rankingen av fordringar är med tillämplig insolvenslagstiftning.

3. Värderaren ska separat identifiera in-tecknade tillgångar och fordringar som säkrats genom dessa tillgångar.

Artikel 21

Värderingssteg

Vid fastställandet av huruvida det föreligger en sådan skillnad i behandling som avses i artikel 61.2 c i förordning (EU) 2021/23 ska värderaren bedöma följande:

- a) Den behandling som aktieägare och borgenärer för vilka resolutionsåtgärder har vidtagits skulle ha fått om den centrala motparten hade inlett normala insolvensförfaranden, efter det att tillämpliga avtalsenliga skyldigheter och andra arrangemang i dess verksamhetsregler hade tillämpats fullt ut på dagen för resolutionsbeslutet, utan hänsyn till något extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
- b) Värdet av fordringarna som varit föremål för skuldomläggning genom tillämpning av resolutionsbefogenheter eller resolutionsverktyg eller värdet av andra intäkter som aktieägarna och borgenärerna erhållit vid tidpunkten eller tidpunkterna för den faktiska behandlingen, diskonterat tillbaka till tidpunkten för resolutionsbeslutet om detta bedöms nödvändigt för att möjliggöra en rättvis jämförelse av den behandling som avses i led a.
- c) Om den behandling som avses i led a är bättre än den behandling som avses i led b för varje borgenär i enlighet med deras prioritetsordning vid normala insolvensförfaranden, som fastställts i enlighet med artikel 20.

Artikel 22

Fastställande av behandlingen av aktieägare och borgenärer under normala insolvensförfaranden

1. Metoden för att utföra den värdering som avses i artikel 21 a ska begränsas till fastställande av det diskonterade beloppet av förväntade kassaflöden under normala insolvensförfaranden.
2. De förväntade kassaflödena ska diskonteras till den eller de räntesatser som på lämpligt sätt återspeglar tidpunkterna för sådana förväntade kassaflöden, rådande omständigheter vid tidpunkten för resolutionsbeslutet, riskfria räntesatser, riskpremier för liknande finansiella instrument som emitterats av liknande enheter, marknadsförhållanden eller diskonteringsräntor som tillämpas av potentiella köpare samt andra relevanta egenskaper hos det eller de element som värderas.
3. Den metod som anges i punkt 2 för beräkning av diskonteringsräntan ska inte användas om särskilda diskonteringsräntor, som är relevanta för värderingen, anges i tillämplig insolvenslagstiftning eller insolvenspraxis.
4. Värderaren ska beakta följande vid fastställandet av diskonterade belopp av förväntade kassaflöden under normala insolvensförfaranden:
 - a) Tillämpliga verksamhetsregler för centrala motparter, kontraktarrangemang, insolvenslagstiftning och insolvenspraxis i den relevanta jurisdiktionen som skulle kunna påverka värderingen.
 - b) Rimligen förutsebara kostnader som en förvaltare eller insolvensförvaltare skulle haft för förvaltning, transaktioner, drift, avyttring och andra utgifter, samt finansieringskostnader.
 - c) Information om insolvensärenden i nära förfluten tid avseende liknande enheter, om sådan finns och är relevant.
 - d) En uppskattning av clearingmedlemmarnas direkta återanskaffningskostnader, beräknade i enlighet med artikel 23.
5. För tillgångar som handlas på en aktiv marknad ska värderaren använda det observerade priset, utom när särskilda omständigheter hindrar möjligheten att avyttra den centrala motpartens tillgångar.

När det gäller tillgångar som inte handlas på en aktiv marknad ska värderaren beakta följande faktorer vid fastställandet av belopp och tidpunkter för de förväntade kassaflödena:

- a) Observerade priser på aktiva marknader där liknande tillgångar handlas.
- b) Observerade priser vid normala insolvensförfaranden eller andra osäkra transaktioner som avser tillgångar av liknande art och med liknande villkor.
- c) Observerade priser vid transaktioner som inbegriper försäljning av verksamhet eller överföring till en central motpart som fungerar som ett broinstitut i ett resolutionssammanhang som rör liknande enheter.

- d) Sannolikheten att en tillgång genererar nettolikviditetsinflöden under normala insolvensförfaranden.
 - e) Förväntade marknadsförhållanden inom en given avyttringsperiod, inbegripet marknadsdjup och marknads förmåga att omsätta de ifrågavarande volymerna inom den perioden.
 - f) Längden på en viss avyttringsperiod som återspeglar konsekvenserna av tillämplig insolvenslagstiftning.
6. Värderaren ska bedöma huruvida den centrala motpartens finansiella ställning skulle ha påverkat de förväntade kassaflödena, inbegripet genom restriktioner av förvaltarens möjlighet att förhandla villkor med potentiella köpare.
7. Om det är möjligt, och med förbehåll för eventuella bestämmelser i relevant insolvenslagstiftning, ska kassaflödena återspegla borgenärernas avtalsstadgade, lagstadgade eller andra juridiska rättigheter eller normala insolvensförfaranden.
8. De hypotetiska intäkterna från värderingen ska, i enlighet med artikel 20, fördelas på aktieägarna och borgenärerna efter deras prioritetsnivå enligt tillämplig insolvenslagstiftning.

Artikel 23

Direkta återanskaffningskostnader som clearingmedlemmarna ådrar sig under normala insolvensförfaranden

1. Vid beräkningen av de kostnader som avses i artikel 22.4 d ska värderaren, i enlighet med artikel 61.3 första stycket c i förordning (EU) 2021/23, beakta en kommersiellt rimlig uppskattning av clearingmedlemmarnas direkta återanskaffningskostnader för att inom en lämplig tidsperiod återöppna jämförbara nettopositioner på marknaden.
2. Värderaren ska beakta följande kostnader för clearingmedlemmar:
- a) Clearingmedlemmarnas hypotetiska kreditexponeringar mot den centrala motparten vid tidpunkten för återöppnandet av jämförbara nettopositioner, om dessa positioner fortfarande var öppna hos den centrala motparten fram till den dagen.
 - b) Eventuella likviditets- och koncentrationskostnader som clearingmedlemmar ådrar sig vid återöppnande av jämförbara nettopositioner.
 - c) Alla väsentliga oundvikliga driftskostnader som clearingmedlemmar ådrar sig i samband med nya förbindelser eller transaktioner mellan clearingmedlemmar och en motpart eller central motpart, inbegripet avgifter för medlemskap, handel, clearing, betalning, avveckling och depåer.
 - d) Eventuella ytterligare väsentliga finansieringskostnader som härrör från skillnaden i tillämpliga marginalsäkerhetskrav och bidrag till obeståndsfonden och som är förknippade med återöppnandet av nettopositioner hos någon motpart eller central motpart.

Artikel 24

Fastställande av faktisk behandling av aktieägare och borgenärer i samband med resolution

1. Värderaren ska identifiera alla utestående fordringar efter nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument och efter det att eventuella resolutionsåtgärder tillämpats, och tilldela dessa fordringar till de juridiska och fysiska personer som var den centrala motpartens aktieägare och borgenärer vid tidpunkten för resolutionsbeslutet.

Värderaren ska fastställa den faktiska behandlingen av de juridiska och fysiska personer som var den centrala motpartens aktieägare och borgenärer vid dagen för resolutionsbeslutet i enlighet med punkterna 2, 3 och 4, utom när dessa personer får kontantersättning till följd av resolutionen.

2. Om de juridiska och fysiska personer som var den centrala motpartens aktieägare och borgenärer vid tidpunkten för resolutionsbeslutet till följd av resolutionen erhåller ersättning i form av aktier ska värderaren fastställa deras faktiska behandling genom att uppskatta totalvärdet av aktier som överförts eller emitterats som ersättning till innehavare av kapitalinstrument, skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet som har konverterats. Uppskattningen får baseras på det marknadspris som bedömts utifrån allmänt vedertagna värderingsmetoder.

3. Om de juridiska och fysiska personer som var den centrala motpartens aktieägare och borgenärer vid tidpunkten för resolutionsbeslutet får skuldkompensation till följd av resolutionen ska värderaren fastställa den faktiska behandlingen genom att beakta de förändringar i avtalsenliga kassaflöden som följer av nedskrivningen eller konverteringen, tillämpningen av andra resolutionsåtgärder och den relevanta diskonteringsränta som beräknats i enlighet med den metod som anges i artikel 22.2 i denna förordning.

4. När det gäller eventuella utestående fordringar får värderaren ta hänsyn till observerade priser på aktiva marknader för samma eller liknande instrument som emitterats av den centrala motparten som är försatt i resolution eller andra liknande enheter, om sådana priser finns tillgängliga och tillsammans med de faktorer som beskrivs i punkterna 2 och 3.

5. Värderaren ska också beakta de faktiska direkta återanskaffningskostnader som clearingmedlemmarna ådragit sig och som förtecknas i artikel 23.2 när man jämför den faktiska behandlingen av aktieägare och borgenärer i samband med resolution med värderingen för tillämpningen av principen "inte sämre villkor för borgenär".

Artikel 25

Värderingsrapport

Värderaren ska utarbeta en värderingsrapport till resolutionsmyndigheten som ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

- a) En sammanfattning av värderingen, inbegripet en presentation av värderingens avgränsningar och källor till osäkerhet.
- b) En redogörelse för de centrala metoder som används och de antaganden som gjorts samt hur känslig värderingen är för dessa val.
- c) Om så är möjligt, en förklaring till varför värderingen skiljer sig från andra relevanta värderingar, inbegripet sådana resolutionsvärderingar som gjorts i enlighet med förordning (EU) 2021/23 eller andra redovisningsstandarder eller regler för tillsynsvärdering.

Artikel 26

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 maj 2023.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande